

לימוד מצרימים פרשת ויקהל-פקודי פסח מעבר לניקיון

אמונה ובטחון בה'

"וזה היה בחינת כל הצרות שהיו לישראל בשעת קריאת ים סוף, שהיו נתונים אז בצרה גדולה - ... ועיקר הנס של קריעת ים סוף היה על ידי שזכו אז לסלק דעתם לגמרי, רק לצעוק אל ה' ולהתחזק באמונה לבד וקפצו לתוך הים על סמך אמונה לבד..." (רבי נחמן)

להיות עבד ה'

סידור הפרשיות בתורה הוא תמיד עניין שראוי להעמיק בו, במיוחד אחרי המעמד המופלא של מתן תורה, בה עם ישראל קיבל את הייעוד והמשמעות שלו בעולם הזה, והנה מיד אחר כך יש פרשיה שלמה שעוסקת בעבדות. הרי עבדות היא מקור ההשפלה האנושית, היא המקור לכך שאדם לא יכול להיות האני שלו אלא הוא כל כולו 'משועבד' לאדם אחר. האדם שצריך להוריד את האני שלו ולהיות 'אני' של מישהו אחר. והנה באה התורה ומספרת שהעבדות איננה ייעוד ואיננה דבר ראוי לכל אדם ועוד יותר לאדם מישראל, שכל כולו חיפוש אין סופי אחר החירות. זו המשמעות של יציאת מצרים, וזו המשמעות של מתן תורה, על אף שלעיתים נראה שהתורה מהווה עבור אדם כבלים שעוצרים אותו - מלמדת אותנו התורה - כלשוננו של רבי יהודה הלוי - 'עבד ד' לבדו חופשי' - עבד ד' מוציא את האני שלו בצורה החופשית ביותר. (אלחנן שטיגליץ)

לצאת לחירות כל יום ויום

"שלום, קוראים לי מעיין גבאי, אני בן 20, עם שיתוק מוחין. אני משתדל לראות את המגבלה שלי כהזדמנות לצמיחה. אחדתי ערבית, ואני משרת היום במחלקה הערבית בדובר צה"ל. בכל שבת אני לומד את הפרשה, ושמתן לב לרעיון הקא: יציאת מצרים מוזכרת שוב ושוב בתורה, בסידור התפילה ועוד. הרי יציאתנו משם כבר, לא? אישית, תמיד ביאס אותי שמזכירים לנו את יציאת מצרים, ואנחנו אלץ פעם לא נוכל לשחזר את זה. זה מתסכל שהחוויה כבר הסתיימה. השבוע הבאתי משהו: יציאת מצרים היא תחילת ההתהוות שלנו כעם. אנחנו מתחילים מהמקום הכי נמוך שיש, שעבוד למצרים, ומכאן אפשר רק לשאוף כל הזמן לעלות ולהתקדם. במובן מסוים, יציאת מצרים לא נגמרה. היא מוזכרת שוב ושוב כדי שנזכור את העיקרון הזה - תמיד לשאוף קדימה, תמיד לצאת משעבוד לחירות. כל שנה חוגגים פסח כדי שנראה שהפסח הקודם היה במקום נמוך יחסית, והשנה צריך לעלות עוד יותר למעלה. הפסח של השנה יהיה נקודה נמוכה ביחס לפסח הקא, וכן הלאה. יציאת מצרים מסמנת לנו כיוון תמידי בחיים, למרות הקשיים והמגבלות: למעלה". (מעיין גבאי)

אז לסיכום..

"הבוקר, בתחנת האוטובוס שמעתי שתי נשים מבוגרות מדברות על זה שאין מה לאכול בפסח. אתמול, חבר הפטיר לכיווני בצער על מצות וכאבי בטן. במהלך הימים האחרונים, אני נתקל בעשרות פוסטים על הסבל מהניקיונות לפסח. חברים, גנבו לנו את פסח! פסח הוא החג המהפכני ביותר בהיסטוריה האנושית: עם-עבדים מעז לקרוא תיגר על המעצמה הגדולה ביותר בעולם, ויוצא לחופשי בניסי-ניסים תוך גילוי גבורה וגאווה לאומית. פסח הוא חג של אמונה באדם. פסח זה לקחת עבד חבול ופצוע וללחוש לו באוזן שהוא לא רק מספר. יש לו חלומות, רגשות וכוחות. ובעיקר - יש לו ייעוד. לספר לו על הדורות הקודמים ולחנך אותו לאמונה אמיתית שהוא מסוגל ללכת בדרכם. פסח הוא חג של מאבק גדול של אומה, של נכונות לדרך ארוכה, לתהליך של בירור פנימי ועמוק. פסח הוא חג של פשטות: קמח-מים ולתנור. לדעת ליהנות מהדברים הפשוטים חסרי התחכום. תחשבו על פסח. תחיו את פסח. אל תאפשרו לשיח רדוד לגנוב לכם אותו. תכלס, רוב הדברים שאתם 'סובלים' מהם הם החלטות שלנו לצאת לפרויקטים ולמבצעי ניקיון. הלכות פסח הן פשוטות ולא מאיימות, ונועדו להתלוות לתהליך פנימי של עבודה רוחנית. אל תהפכו טפל לעיקר. אל תגנו לעצמכם את פסח." (סרן אביעד חזני)

שנזכה בע"ה לראות את פסח מעבר לדברים הטכניים, להבין את המהות של החג החטוף הזה וללמוד ממנו לחיים שלנו.
שבת שלום וחודש ניסן טוב ושמח!